

שְׁתֵּי הַתּוֹרִים נֶשְׁלַח הַצִּיד הָעֲנִי
סְפֹר מִדְרָשִׁי עַל אֲמוּנָה, אֶהְבֵּת ה', וְלֵב טָהוֹר

הַמֶּלֶךְ אֲגָרִיפַס אָהַב
אֶת ה' מְאֹד.

הוא רָצָה לְהוֹדוֹת לַה'
עַל כָּל הַטּוֹב, הַשְׁפָּע
וְהַמְּלָכוֹת שֶׁנָּתַן לוֹ.

כִּיצַד מֶלֶךְ מֵרָאָה אֶת
אֱהָבָתוֹ הַגְּדוֹלָה?

פְּתָאוֹם הַגִּיעַ לְמִקְדָּשׁ יְהוּדֵי עָנִי. לֹא הָיָה לוֹ כֶּסֶף לְפָרִים אוֹ
כִּבְשִׁים, אֲבָל לְבוֹ בָּעַר מֵאַהֲבַת ה'. בִּידָיו הוּא הִחְזִיק
בַּעֲדִינּוֹת שְׁתֵּי תוֹרִים (יוֹנִים קִטְנוֹת) שֶׁהָבִיא כְּקָרְבָּן.

הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל סִירָב וְאָמַר לְעֹנִי:
אֲנִי מִצְטַעֵר מְאֹד... הַמֶּלֶךְ צֹנֵנִי: אֵל יִקְרִיב אָדָם הַיּוֹם חוּץ מִמֶּנִּי.
אֵינֶנִּי יָכוֹל לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרִים שְׁלָךְ.

זַעֲקַת הַלֵּב שֶׁל הָעָנִי:

אֲדוֹנִי הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל! אֲנִי צָיִיד.
אַרְבָּעָה עוֹפוֹת אֲנִי צָד בְּכָל יוֹם.

שְׁנַיִם אֲנִי וּמִשְׁפַּחְתִּי אוֹכְלִים,
וּשְׁנַיִם אֲנִי מִקְרִיב לָהּ!

זֶה הַקֶּשֶׁר שְׁלִי עִם בּוֹרֵא עוֹלָם!
אִם לֹא תִקְרִיבֵם, אַתָּה חוֹתֵךְ
חוֹתֵךְ אֶת פִּרְנָסְתִּי!

הַמֵּאֲזֵנִים הָרוֹחָנִיִּים שֶׁל בּוֹרָא עוֹלָם אֵינָם שׁוֹקְלִים כְּסָף – הֵם שׁוֹקְלִים אֶת הַלֵּב!
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל שָׁמַע אֶת זַעֲקָתוֹ הַטְּהוֹרָה שֶׁל הָעָנִי, נָטַל אֶת הַיּוֹנִים וְהַקָּרִיב אוֹתָן, לְמִרּוֹת צוּרֵי הַמֶּלֶךְ.

An illustration of a king with a beard and a crown, wearing a blue and red robe, sleeping in an ornate bed. Above the bed is a large, glowing golden cloud with rays of light and falling stars. The scene is set in a room with stone walls and a window with red curtains. The entire image is framed by a decorative gold border.

בְּלִילָה מִן הַשָּׁמַיִם, נִגְלָה אֶל אֲגָרִיפַס
חֲלוֹם אֱלֹהֵי מִדְּהִים.

קוֹל שְׁמַיִמִי הִדְהֵד בְּחִדְרוֹ וְאָמַר לוֹ
מִשְׁפָּט אֶחָד:

קִרְבֹּן שֶׁל עָנִי קִדְמָה!

(הַקִּרְבֹּן שֶׁל הָעָנִי הַתְּקַבֵּל לְרִצּוֹן לִפְנֵי הַקִּרְבֹּן שֶׁלָּהּ!)

בבֶּקֶר, הַמֶּלֶךְ מִיד שָׁלַח וְקָרָא לַכֹּהֵן הַגָּדוֹל בְּפִלְיָאָה:
"וְכִי לֹא כָךְ צִוִּיתִיךָ – אֵל יִקְרִיב אָדָם הַיּוֹם חוּץ מִמֶּנִּי?!"
הַכֹּהֵן סִפֵּר לוֹ עַל מְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הַצִּיד הָעֲנִי,
שֶׁמּוֹכֵן הָיָה לוֹתֵר עַל מַחְצִית מִפְּרִנָּסָתוֹ לְמַעַן ה'.

אַגְרִיפָּס, שְׁבֹאֲמֶת אָהֵב אֶת ה' וְהָיָה עֲנוּ בְלָבוֹ, לֹא כַעַס כָּלָל.
הוּא אָמַר לִכְהֵן בְּשִׁמְחָה: יָפָה עָשִׂיתָ כָּל מַה שָּׁעַשִׂיתָ!
הַמֶּלֶךְ הֵבִין שְׂגָדָל הַמִּתְנָה אִינוֹ חָשׁוֹב לָהּ – אֶלָּא גָדָל הָאֱהָבָה.

חַז"ל מְסַפְּרִים סִיפּוּר
נוֹסֶף עַל לֵב טָהוֹר:

מַעֲשֵׂה בְּאִשָּׁה עֲנִיָּה מְאֹד,
שֶׁרָצְתָה לְהוֹדוֹת לַה'.
לֹא הָיָה לָּהּ כֶּסֶף אֲפִלּוּ
לְיוֹנִים.

– הִיא הֵבִיָּאָה קוֹמָץ שֶׁל סֶלֶת
מֵעֵט מְאֹד קָמַח שֶׁנִּכְנָס בְּכַף
יָד אַחַת בְּלִבָּד.

הָיָה שֵׁם כֹּהֵן שָׂרָאָה אֶת הַקֶּמַח הַמוֹעֵט, וְזָלַז בְּלִבּוֹ: מָה הַנָּשִׁים
הָאֵלוּ מִקְרִיבוֹת!? מָה בָּזָה לֶאֱכֹל? וּמָה בָּזָה לְהַקְרִיב? הַקֶּמַח הָיָה כָּל כָּךְ
מַעֵט, עַד שֶׁבַעֲיָנִי בְּנֵי אָדָם הוּא נִרְאָה כְּלֹא-כָלוּם.

גַּם לִכְהֵן הַזֶּה נִרְאָה חֵלוּם מִן הַשָּׁמַיִם בְּלִילָה. וְכָךְ אָמְרוּ לוֹ
מִמְרוֹמִים: אַל תִּבָּזֶה עָלֶיךָ! בְּגִלָּל שְׁנִתְּנָה מִתּוֹךְ מַחֲסוֹרָה בְּאַהֲבָה
כָּזוֹ... ה' רוֹאֶה זֹאת כְּאֵלוֹ אֶת נִפְשָׁה הַקְּרִיבָה!

הַמַּטְרִיצָה שֶׁל הַלֵּב (מִי הֵבִיא מָה?)

אַגְרִיפּס הַמֶּלֶךְ

מָה הֵבִיא?
אַלֶּף פָּרִים

מִתּוֹךְ מָה?
מִתּוֹךְ עֶשְׂרֵי רֶב

הַצִּיד הָעֵנִי

מָה הֵבִיא?
שְׁתֵּי תוֹרִים

מִתּוֹךְ מָה?
מִתּוֹךְ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ

הָאִשָּׁה הָעֵנִיָּה

מָה הֵבִיָּאָה?
קוֹמֵץ סֶלֶת

מִתּוֹךְ מָה?
מִכָּל הַלֵּב הַטָּהוֹר

הַמַּסְקָנָה מִן הַשָּׁמַיִם:

לֹא הַכֹּמוֹת קוֹבְעֵת, אֶלָּא הַכּוֹנֶנָה שְׁבִלֵּב!

רַחֲמָנָא לְבָא בְּעֵי – ה' רוֹצֶה אֶת הַלֵּב שְׁלָנוּ!

גַּם הַיּוֹם, כְּשֶׁאֲנִחנוּ מִתְפַּלְּלִים, לומְדִים
תּוֹרָה אוֹ עוֹשִׂים חֶסֶד...

ה' לֹא מַחְפֵּשׁ רַק מַעֲשִׂים גְּדוֹלִים וְנוֹצְצִים.

הוא אוֹהֵב לְרַאֲוֹת כְּשֶׁאֲנִחנוּ נוֹתְנִים לוֹ אֶת
הַלֵּב וְעוֹשִׂים דְּבָרִים בְּאַהֲבָה אֲמִתִּית.